

ved, at den aarlige Indtægt, som antages at ville indkomme ved Brændeviinsbefattningen, capitaliseres med en Multiplikator af $12\frac{1}{2}$. Man har fundet det værdigere for Staten paa eengang at affinde sig med disse Der, og give dem en Capital, hvis Renter de kunne anvende. I denne Henseende kan jeg ikke finde, at der ligger noget for Staten Værdigere med Hensyn til den ene Affindelsesmaade end den anden. Er det derimod sagt, at det er bekvemmere og behageligere for Derne eengang for alle at vide, at de komme i Besiddelse af Obligationer til et saadant Beløb, som her er nævnt, og at de kunne anvende til deres egne locale Interesser de Renter, som derved kunne indkomme, da vil jeg indrømme, at det har noget Mere for sig. Men om der, for at bringe dette for Derne saakaldte bekvemmere Forhold tilbage, skulde være Anledning til at gaae over til det oprindelige Regjeringsudkast, en Forandring i Lovforslaget, som dog var af ikke liden Betydning, skal jeg ikke kunne gaae ind paa. Jeg tror ikke, at Sagen er af den Interesse for Derne, at man især af den Grund bør tage Hensyn dertil. Det er i Udvalgets Betænkning fremhævet, at man dog i ethver Fald, naar man skulde gaae tilbage til en Capitals Udbetaling igjennem Obligationer, da ikke, saaledes som de ærede Forslagsstillere have gjort ved den foreslaaede Paragraph, maatte komme tilbage til den oprindelige fulde Sum, men give Derne et noget mindre Beløb, eftersom der dog ikke nu vilde kunne komme til Anvendelse en Capitalisering med Multiplikator $12\frac{1}{2}$, men snarere med 10, idet man har taget Hensyn til en Godtgjørelse i 10 Aar, og ikke, saaledes som tidligere, taget Hensyn til en Indtægt i $12\frac{1}{2}$ Aar eller en 2 pCts. Forrentning. Jeg skal for Dieblisset overlade denne Sags videre Discussion til de ærede Medlemmer, som agte at forsvare det stillede Vædringsforslag.

Strabbe: Jeg maa foreløbigen tillade mig at gjøre opmærksom paa en Trykfeil i Landstingets Forhandlinger ved Referatet af mit Foredrag. I Nr. 147, Sp. 2313, 6te Linie fra neden, staaer der 22,000 Rbd. mere, der skulde staae 22,000 Rbd. mindre. — Ved denne Sags første Behandling tillod jeg mig

at yttre, at, hvad enten Bornholm eller Læsø have et gyldigt Netskrav eller kun et Billighedskrav paa at tilstaaes en klækkelig Erstatning for den Afgift, som bliver dem paalagt igjennem Brændeviinsbefattningen, turde de dog gjøre sikker Regning paa, at den Erstatning, man tiltænkte dem, virkelig kom dem til gode, og jeg udtalte tillige, at man i det andet Thing havde opstillet den Beregning, at der vilde tilfalde Bornholm omtrent 225,000 Rbd., naar denne De selv oppebar Afgiften af den Brændeviin, som consumeredes der i 10 Aar, eller omtrent 22,000 Rbd. mere end den Sum, der i Regjeringsudkastet er foreslaaet, nemlig 203,600 Rbd., som udkommer ved, at Afgiften for et Aar er beregnet til 4 p. pr. Pot af Forbruget af Brændeviin paa Bornholm, efter det Forhold, hvori Forbruget for Tiden stiller sig i det øvrige Danmark, multipliceret med $12\frac{1}{2}$. Til dette Resultat var man i det andet Thing kommen, ved at forudsætte, at der paa Bornholm vilde consumeres 50 pCt. mere Brændeviin end i det øvrige Rige, fordi den tilvante forøgede Nydelse af Brændeviin, som hidrørte fra den almindelige Frihed, Væboerne vare i Besiddelse af til at tilvirke Brændeviin til eget Forbrug, ikke kunde antages saasnart at ville ophøre. Men ligesom denne Slutning vistnok neppe er rigtig, da det er en Selvefølge, at de smaa Huusholdningsbrønderier ikke vilde kunne bestaae med denne Afgift, saaledes er det ogsaa kun de nuværende bestaaende Brønderier, som, uden Hensyn til deres Størrelse, ved Loven ere tilladte; thi efter § 10 maa der intet Mæstekar være mindre end 136 Potter, og Mæstekar af den Størrelse vilde dog ikke kunne anvendes i Huusholdningsbrønderierne. Jeg tror derfor, at det snarere er sandsynligt, at Forbruget paa Bornholm, efterat Loven er traadt i Kraft, ikke vil blive større end i det øvrige Rige, og i saa Fald vil Afgiften i 10 Aar, med Fradrag af 10 pCt. til Administrationsomkostninger, kun beløbe sig til 132,000 Rbd., altsaa over 90,000 Rbd. mindre, end man i Folkethinget havde beregnet at ville komme Bornholm til gode ved Oppebærelsen af Afgiften i et saadant Tidsrum. Det er vel sagt, at man, ved at tilstaae Bornholm og Læsø en rund Sum eengang for alle,